

tavshedsbestemmelserne skal misbruges til at hindre offentlighedens indsigt i, hvad der rent faktisk foregår i Skibskreditfonden.

Skibskreditfonden har jo haft et meget beklageligt og kedeligt engagement i de store overbelåningssager på skibe i Danmark og på Færøerne, og det spørgsmål, som vi må stille med hensyn til forslaget, er, om offentligheden havde fået indsigt i de sager, hvis disse regler havde været gældende på daværende tidspunkt. Det havde næppe været tilfældet.

Vi vil ikke medvirke til tavshedsregler, som betyder, at der bliver dækket over misforvaltning, ulovligheder eller kammerateri, og derfor skal der under udvalgsarbejdet ske væsentlige ændringer i forslaget, før vi i Fremskridtspartiet kan støtte det.

Alene den opstramning, man har foretaget i forslagets nr. 2, hvor man i § 5 a, stk. 5, 6), præciserer, at der skal være tale om en parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget som en af de muligheder, der er for, at man kan bryde denne tavshedspligt, altså at Folketinget nedsætter en egentlig kommission, som så kan stille spørgsmål og få svar, – så må man gerne bryde tavshedspligten, ellers må man ikke – betyder, at hvis enkelte folketingsmedlemmer stiller spørgsmål, har man ingen pligt til at oplyse noget som helst.

Og hvis et udvalg nedsat af Folketinget, f.eks. Retsudvalget eller Erhvervsudvalget, stiller spørgsmål, har man heller ingen pligt til at fortælle, hvad der foregår, og det er jo en overdramatisering af den oversættelse, man har foretaget af de engelske skrifter. For vi ved jo alle sammen godt, at det, der på engelsk hedder en kommission, ikke er det, vi på dansk kalder en kommission, men det, der i dansk regi hedder et udvalg, f.eks. et folketingsudvalg, og derfor er det en overdramatisering, og det er alt for tæt og alt for snævert.

Vi ønsker naturligvis, at der skal være tavshed om fortrolige forhold, sådan at man ikke kommer til at skade nogen af de her virksomheder, men i det øjeblik, der foregår ting, som offentligheden bør have indsigt i, og som Folketinget derfor ønsker at få indsigt i, bør det også være muligt at få de informationer, som man skal have, uden at Folketinget først skal igennem tre behandlinger om at nedsætte en kommission, som så skal nedsættes og have et kommissorium, før den kan begynde at stille spørgsmål.

Det er dog noget besynderligt, at Folketinget som landets øverste myndighed på lovgivningsområdet ikke kan få de informationer, det beder om.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er positivt stemt over for lovforslaget. Dog vil jeg gerne citere en af bemærkningerne på side 5, hvor der står:

»Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige administrative, statsfinansielle eller miljømæssige konsekvenser. Lovforslaget skønnes heller ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.«

Hvad gemmer der sig bag den meget bløde formulering »skønnes at have væsentlige konsekvenser«?

Erhvervsministeren (Marianne Jelved, fg.):

Først tak for den positive behandling af lovforslaget.

Så vil jeg godt kommentere især hr. Tom Behnkes indlæg, fordi hr. Tom Behnke problematiserer hele tavshedsbestemmelser- og partsbegrebet, især tavshedsbestemmelserne:

Det, der sker i det her lovforslag, er jo ganske enkelt en harmonisering med de bestemmelser, der gælder i resten af den finansielle sektor. Så enkelt er det. Og det er, fordi skibsfinansieringsinstituttet er en kreditgiver; derfor er det relevant at indføre de samme bestemmelser her.

Så det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt Økonomiministeriet er i stand til at oversætte fra engelsk til dansk. Der ligger et temmelig stort arbejde bag de paragraffer, der er formuleret i lovforslaget, og de har været diskuteret i temmelig mange år, men vi tager gerne diskussionen én gang til. Der skal ikke være tvivl om, at det efter regeringens opfattelse er centralt, at vi har så specifikke regler på dette område, hvis vi skal have en finansiell sektor, der har et effektivt tilsyn.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-